

Nationaal Rapporteur Mensenhandel
en Seksueel Geweld tegen Kinderen

Slachtoffers van mensenhandel in beeld bij CoMensha 2017-2021

mensenhandel

Conny Rijken

Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen

Roos Broere (projectleider van deze publicatie)

Suze Hageman

Annabelle Kuipers

Colofon

Referentie: Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen (2022).
Slachtoffers mensenhandel in beeld bij CoMensha 2017-2021. Nationaal Rapporteur.

Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen

Postbus 20301

2500 EH Den Haag

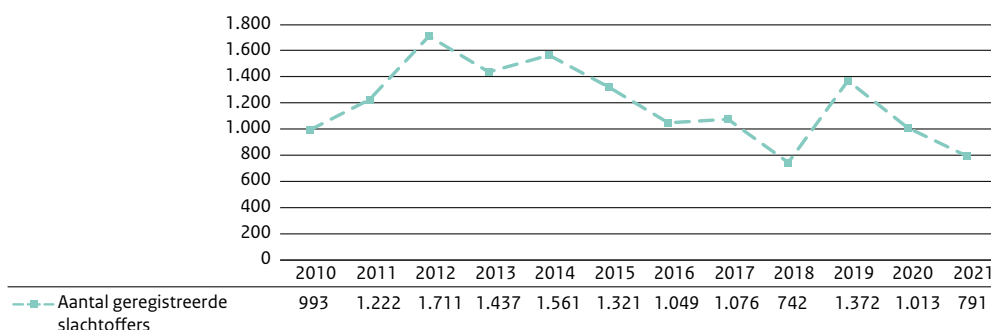
070-3704514

www.nationaalrapporteur.nl

Grafische en digitale realisatie: Studio Kers

©Nationaal Rapporteur 2022

Het aantal bij CoMensha gemelde slachtoffers neemt af

Figuur 1 Aantal bij CoMensha gemelde slachtoffers per jaar 2010-2021 (N=14.288)

Bron: CoMensha-databestanden

Het aantal slachtoffers van mensenhandel dat gemeld wordt bij CoMensha laat over de afgelopen jaren een dalende trend zien (zie ook Figuur 1).¹ De afname in het aantal gemelde slachtoffers is duidelijk zichtbaar vanaf 2011, met 2018 als dieptepunt. In 2018 werd de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) geïmplementeerd, wat vooral in dat jaar zorgde voor terughoudendheid bij meldende instanties. In 2019 steeg het aantal gemelde slachtoffers juist weer door een grote toename in het aantal slachtoffers van Afrikaanse afkomst, voornamelijk Nigeriaanse slachtoffers. Er is geen eenduidige verklaring voor deze stijging. In 2020 nam het aantal slachtoffers weer af. Het gaat vooral om een daling in het aantal Afrikaanse slachtoffers (zie ook Figuur 6 en 7). Mogelijk heeft deze daling te maken met een wijziging in de Vreemdelingencirculaire in augustus 2019 waardoor slachtoffers van mensenhandel met een Dublinclaim geen bedenktijd meer wordt aangeboden. Zij komen alleen nog in aanmerking voor een tijdelijke verblijfsvergunning mensenhandel wanneer het Openbaar Ministerie (OM) beoordeelt dat aanwezigheid van het slachtoffer noodzakelijk is voor de opsporing en vervolging van mensenhandel.² Onderzoeksinstituut Pro Facto gaat deze wijziging van de Vreemdelingencirculaire evalueren.³ Het jaar 2021 is na 2018 het jaar met de minst gemelde slachtoffers, slechts 791.

De daling in het aantal gemelde slachtoffers in 2021 ten opzichte van 2020 zit vooral in de meldingen bij de politie (-34%) en Fairwork (-33%). De politie geeft aan dat de daling die zij zien, lijkt te komen door de daling in het aantal Afrikaanse slachtoffers.⁴ Het gaat daarbij veelal om slachtoffers met een Dublinclaim. Fairwork geeft aan dat de maatregelen en effecten van de pandemie in 2021 minder ingrijpend waren in vergelijking met 2020, waardoor arbeidsmigranten minder in het nauw kwamen. Dit kan de daling in het aantal meldingen verklaren. Door een uitbreiding van de capaciteit en meer naamsbekendheid is het aantal meldingen van Fairwork

- 1 De samenstelling van de cijfers in de jaren 2017-2021 wijkt af van eerder gerapporteerde cijfers. Dit komt doordat een deel van de meldingen van de KMar in die periode werd uitgesloten. Na onderzoek van de Nationaal Rapporteur worden deze meldingen sinds deze publicatie wel weer meegenomen (zie kadertekst 'Slachtoffers gemeld bij CoMensha door de Koninklijke Marechaussee').
- 2 Zie ook Nationaal Rapporteur, 2021 (Slachtoffermonitor mensenhandel 2016-2020), Hoofdstuk 2.
- 3 Website Pro Facto, www.pro-facto.nl/component/content/article/54-rapporten/927-wodc-evaluatie-b8-3-regeling (geraadpleegd 11 oktober 2022).
- 4 Mondelinge informatie politie, d.d. 5 juli 2022.

in 2021 nog steeds vele malen hoger dan het aantal meldingen in de jaren voor 2020, dit is een goede ontwikkeling.⁵ Het aantal meldingen door zorgcoördinatoren is gestegen (+21%), zoals te zien is in Figuur 2. Het valt op dat gemeenten nauwelijks slachtoffers bij CoMensha melden, terwijl zij een belangrijke rol spelen in de mogelijke signalering van mensenhandel. Zo is in het Interbestuurlijk Programma (IBP) afgesproken dat alle gemeenten in 2022 een mensenhandelbeleid moeten hebben.⁶ Gemeenten hebben via bouw- en woningtoezicht of veiligheidscontroles een belangrijke informatiepositie om mogelijke slachtoffers van mensenhandel te ontdekken. Daarnaast worden prostitutiecontroles geregeld uitgevoerd door gemeentelijke toezichthouders en buitengewone opsporingsambtenaren.⁷

SLACHTOFFERS GEMELD BIJ COMENSHA DOOR DE KONINKLIJKE MARECHAUSSEE

In voorgaande slachtoffermonitors heeft de Nationaal Rapporteur cijfers over slachtoffers van seksuele uitbuiting gemeld bij CoMensha door de Koninklijke Marechaussee (KMar) niet meegenomen in de gerapporteerde cijfers. Uit eerder onderzoek van de Nationaal Rapporteur bleek namelijk dat de meldingen die de KMar doet vrijwel allemaal gevallen van grensoverschrijdende prostitutie waren, zonder dat ook sprake was van signalen van dwang en uitbuiting.⁸ Dit onderzoek van de Nationaal Rapporteur naar de meldingen van de KMar stamt echter uit 2014. Het uitsluitend over de grens brengen van een persoon om in de prostitutie te werken, kan sinds een uitspraak van de Hoge Raad in 2016 niet langer als mensenhandel worden aangemerkt.⁹ Om van mensenhandel te spreken, moet volgens de Hoge Raad uitbuiting als impliciet bestanddeel bewezen worden. Bij CoMensha wordt gemeld op basis van de geringste aanwijzing mensenhandel. Om te bekijken of er bij de meldingen van de KMar bij CoMensha sprake was van een geringste aanwijzing mensenhandel, heeft de Nationaal Rapporteur onderzoek gedaan naar 127 zogenaamde mutaties in de periode 2017-2021. Dit zijn verslagen van controles en gesprekken door de KMar naar aanleiding van signalen mensenhandel. Hieruit bleek dat er zeker sprake was van een geringste aanwijzing en dat er in verreweg de meeste meldingen een signaal van mogelijke uitbuiting aanwezig was. De Nationaal Rapporteur heeft er daarom voor gekozen de cijfers over deze slachtoffers gemeld door de KMar in deze publicatie en toekomstige publicaties mee te nemen in de overzichten. Meer resultaten uit bovengenoemd onderzoek zal de Nationaal Rapporteur later publiceren.

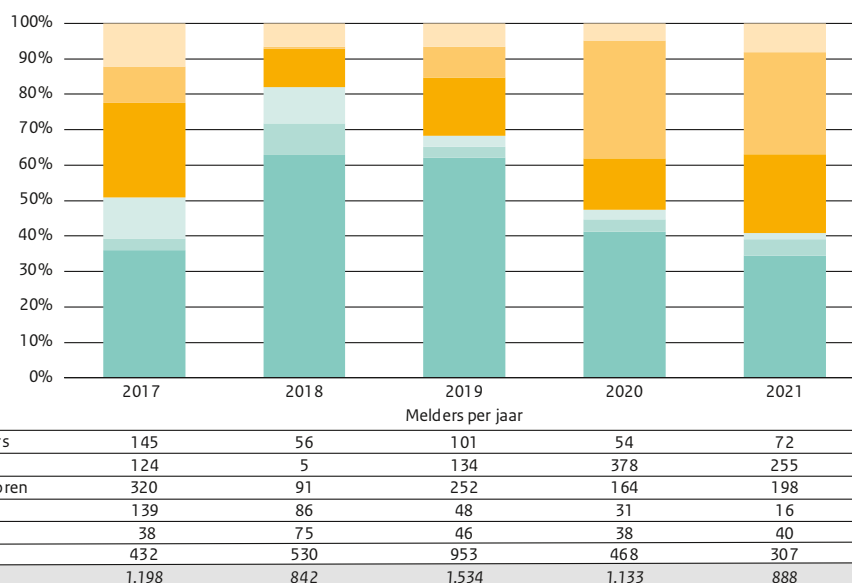
5 Mondelinge informatie Fairwork, d.d. 1 september 2022.

6 *Kamerstukken II*, 2017/18, 29362, nr. A.

7 Rapportage mensenhandel fieldlab Lovitura (ongepubliceerd).

8 Nationaal Rapporteur, 2014 (Mensenhandel in en uit beeld II, Cijfermatige rapportage 2008-2012), §3.3.

9 HR 17 mei 2016, ECLI:NL:HR:2016:857.

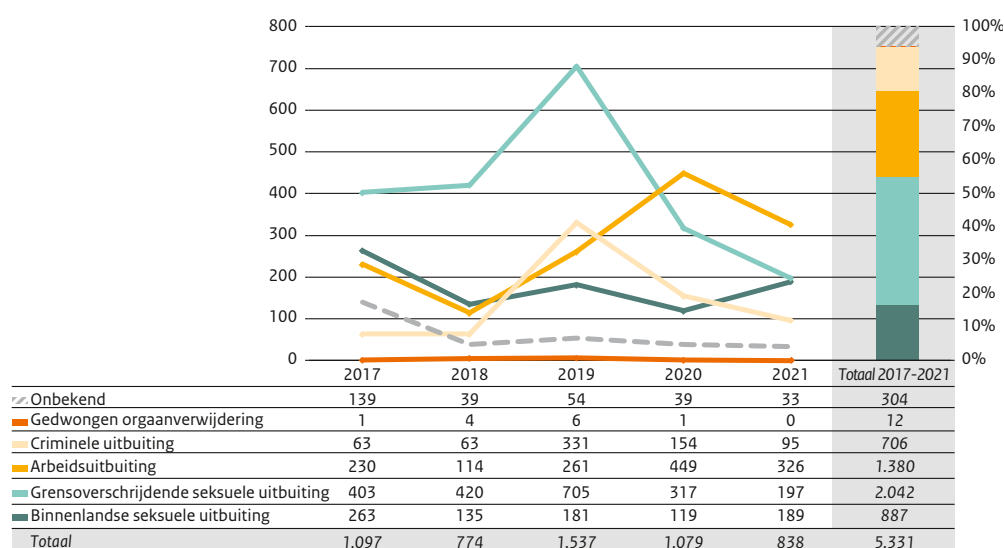

Figuur 2 Aantal bij CoMensha gemelde slachtoffers, per meldende instantie per jaar 2017-2021 (N=5.596)

Bron: CoMensha-databestanden

Arbeidsuitbuiting blijft de meest gemelde vorm van mensenhandel

In Figuur 3 is het aantal gemelde slachtoffers per vorm van mensenhandel weergegeven. Iemand kan slachtoffer worden van meerdere vormen van mensenhandel, waardoor er overlap kan bestaan tussen slachtoffers in de categorieën. Het gaat hier dus niet om unieke slachtoffers. Seksuele uitbuiting komt het vaakst voor. Wanneer binnenlandse en grensoverschrijdende seksuele uitbuiting worden opgeteld, is ruim de helft slachtoffer van seksuele uitbuiting. Als er wordt gekeken naar de vier specifieke vormen van mensenhandel dan is arbeidsuitbuiting in 2021, net als in 2020, de meest gemelde vorm van mensenhandel.

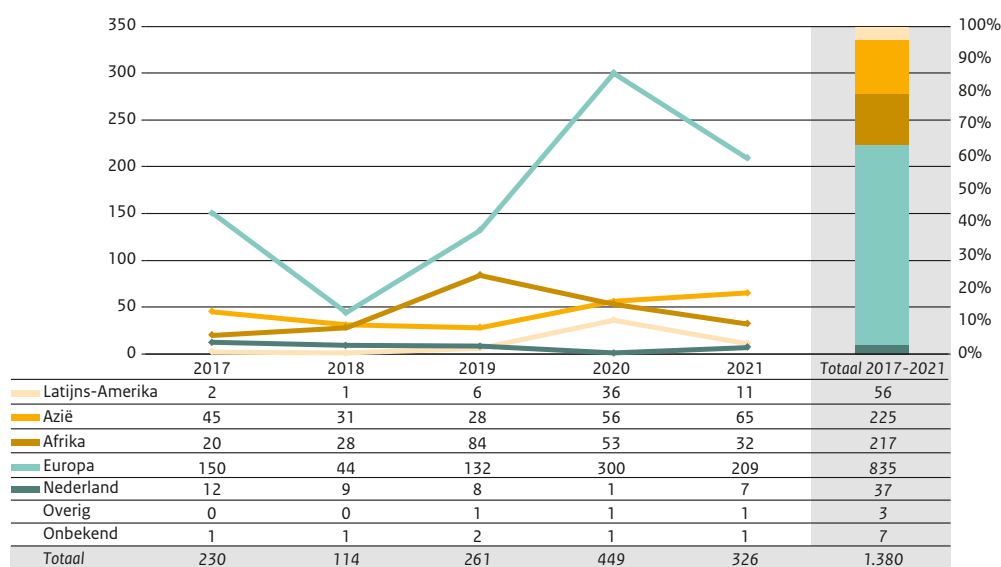

Figuur 3 Aantal bij CoMensha gemelde slachtoffers naar vorm van uitbuiting, per jaar 2017-2021 (N=5.331)

Bron: CoMensha-databestanden

Arbeidsuitbuiting blijft meest gemelde vorm, maar sterke afname in 2021

Het aantal slachtoffers van arbeidsuitbuiting is in 2021 afgenomen met 27% ten opzichte van 2020. Het aantal slachtoffers is nog steeds erg hoog in vergelijking met de jaren voor 2020. Zoals te zien is in Figuur 4, komen slachtoffers veelal uit Europa. Het gaat daarbij voornamelijk om Midden- en Oost-Europese landen. Waarschijnlijk is 2020 te beschouwen als piekjaar vanwege de effecten van de COVID-19-pandemie. Daardoor zijn gevallen van mogelijke arbeidsuitbuiting aan het licht gekomen die al langere tijd aan de gang waren en anders verborgen waren gebleven. Zo meldden slachtoffers zich sneller doordat zij in de knel kwamen door het verlies van huisvesting, zorgverzekering en/of verblijfsvergunning, naast het verlies van werk. Ook bracht handhaving van coronamaatregelen, zoals de 1,5-meter afstand, misstanden over de werk- en gezondheidssituatie van arbeidsmigranten aan het licht. Er zijn een aantal mogelijke verklaringen voor de daling in 2021. In dat jaar leek de impact van de coronapandemie minder ingrijpend te zijn en werden restricties in reizen en samenkomen (deels) opgeheven. Daarmee nam de aandacht voor misstanden rondom arbeidsmigranten mogelijk ook af. Tegelijkertijd is bekend dat vooral in 2020 veel toezicht- en handhaving capaciteit werd ingezet voor de handhaving van coronamaatregelen, waardoor er minder tijd was voor signalering en opsporing van arbeidsuitbuiting. Hoewel het totaal aantal slachtoffers van arbeidsuitbuiting in 2021 daalt, neemt het aantal Aziatische slachtoffers van arbeidsuitbuiting toe. Het gaat vooral om een toename van het aantal slachtoffers uit de Filipijnen en China.

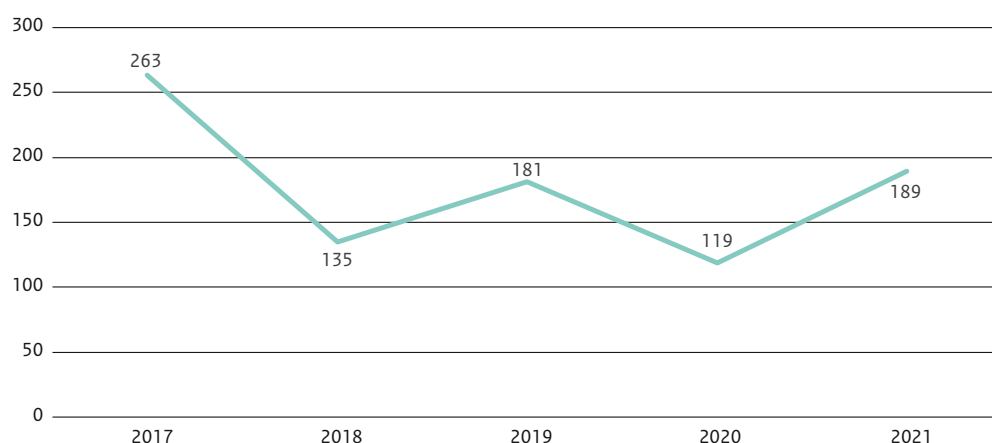

Figuur 4 Aantal bij CoMensha gemelde slachtoffers van arbeidsuitbuiting, naar herkomstregio per jaar 2017-2021 (N=1.380)

Bron: CoMensha-databestanden

Zicht op binnenlandse seksuele uitbuiting blijft beperkt

Bij binnenlandse seksuele uitbuiting vindt de werving en uitbuiting plaats in Nederland. Om dat te bepalen is gekeken naar de nationaliteit van het slachtoffer: meldingen van Nederlandse slachtoffers van seksuele uitbuiting zijn gecategoriseerd als binnenlandse seksuele uitbuiting.¹⁰ Hoewel er in Figuur 5 een stijging te zien is van het aantal meldingen van slachtoffers van binnenlandse seksuele uitbuiting, blijft het zicht op deze groep slachtoffers zeer beperkt. Het aandeel slachtoffers van seksuele uitbuiting uitgebuit in de minder zichtbare sectoren loopt ieder jaar op, tot 64% in 2021. Het gaat dan bijvoorbeeld om thuis- of escortprostitutie. Van slechts 4% van de slachtoffers van seksuele uitbuiting is bekend dat zij zijn uitgebuit in meer zichtbare sectoren, zoals in raamprostitutie, bordelen of clubs. In 2021 is het aantal minderjarige slachtoffers van binnenlandse seksuele uitbuiting dat in beeld is iets toegenomen, in absolute maar ook in relatieve zin: van 24% naar 27%. Toch gaat het in 2021 slechts om 50 geregistreerde minderjarigen terwijl het geschatte aantal minderjarige slachtoffers vele malen hoger ligt. Binnenlandse seksuele uitbuiting is naar schatting de meest voorkomende vorm van mensenhandel in Nederland en kent het hoogste aandeel jonge slachtoffers.¹¹ De Nationaal Rapporteur heeft daarom al meerdere keren aanbevolen om de aanpak van binnenlandse seksuele uitbuiting in de minder zichtbare sector prioriteit te geven en daarbij de focus te leggen op de vele jonge slachtoffers.¹²

Figuur 5 Aantal bij CoMensha gemelde slachtoffers van binnenlandse seksuele uitbuiting, per jaar 2017-2021 (N=887)

Bron: CoMensha-databestanden

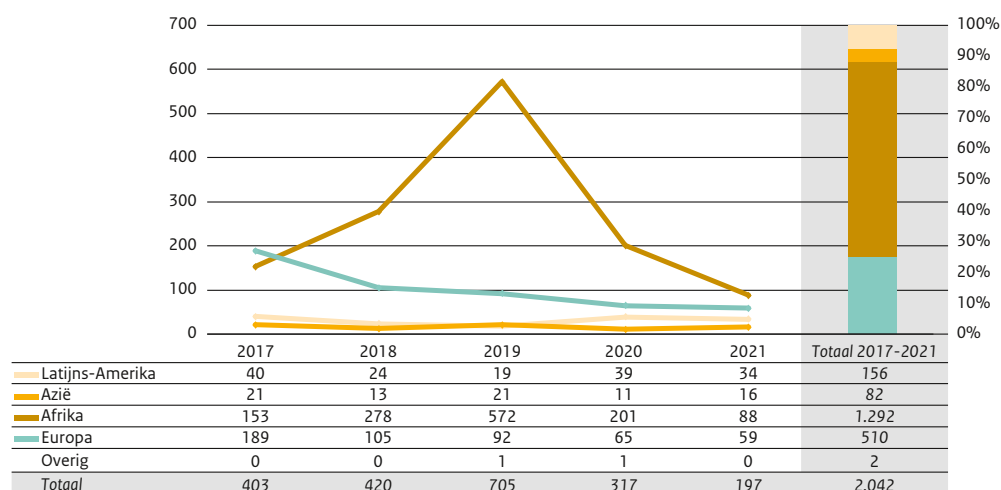
¹⁰ Het komt relatief weinig voor dat slachtoffers in Nederland worden geworven, maar in een ander land worden uitgebuit. Als dit wel het geval is dan gaat het vooral om uitbuiting in buurlanden België en Duitsland, waarbij de karakteristieken van de mensenhandel (type dader, slachtoffer, modus operandi) veelal overeenkomen met binnenlandse uitbuiting (Kragten-Heerdink et al., 2022; Kragten-Heerdink et al., 2018). Bij Nederlandse slachtoffers kan dus in principe worden uitgegaan van binnenlandse uitbuiting. In de onderzochte zaken in Kragten-Heerdink et al., 2022 bleek bijvoorbeeld dat het bij 97,4% van de daders van binnenlandse seksuele uitbuiting ging om uitbuiting van Nederlandse slachtoffers.

¹¹ Van Dijk et al., 2021.

¹² Zie onder andere Nationaal Rapporteur, 2020 (Slachtoffermonitor mensenhandel 2015-2019), Aanbeveling 3.

Aantal meldingen van grensoverschrijdende seksuele uitbuiting flink gedaald

Bij grensoverschrijdende seksuele uitbuiting vindt de werving plaats in het buitenland.¹³ Het aantal slachtoffers van grensoverschrijdende seksuele uitbuiting is drastisch gedaald in de afgelopen jaren: van 705 slachtoffers in 2019, naar 317 in 2020 en 197 in 2021. Het gaat daarmee om een daling van 38% in 2021 ten opzichte van 2020. Grensoverschrijdende seksuele uitbuiting wordt vooral door de politie gemeld. De daling in het totaal aantal meldingen door de politie is dan ook voornamelijk te wijten aan de daling in het aantal slachtoffers van grensoverschrijdende seksuele uitbuiting. De politie geeft aan dat zij verwacht dat dit vooral komt door een daling in het aantal aangiften en meldingen van Afrikaanse slachtoffers met een Dublinclaim.¹⁴ Figuur 6 onderschrijft dit: er is een grote daling zichtbaar in het aantal Afrikaanse slachtoffers van grensoverschrijdende seksuele uitbuiting. Het aantal slachtoffers van grensoverschrijdende seksuele uitbuiting uit Azië neemt daarentegen licht toe ten opzichte van 2020. De meerderheid van deze slachtoffers komt uit China. Het aantal Latijns-Amerikaanse slachtoffers van grensoverschrijdende seksuele uitbuiting blijft nagenoeg gelijk in 2021.

Figuur 6 Aantal bij CoMensha gemelde slachtoffers van grensoverschrijdende seksuele uitbuiting, naar herkomstregio per jaar 2017-2021 (N=2.042)

Bron: CoMensha-databestanden

SLECHT ZICHT OP NIGERIAANSE SLACHTOFFERS

Het aantal bij CoMensha gemelde slachtoffers van Afrikaanse herkomst steeg sterk in 2018 en 2019. Ook het aantal aanvragen voor een tijdelijke verblijfsvergunning op

- 13 Grensoverschrijdende mensenhandel kent drie varianten: inkomende, uitgaande en doorgaande. In Nederland gaat het vooral om inkomende grensoverschrijdende mensenhandel, waarbij slachtoffers in het buitenland zijn geworven en hier worden uitgebuit (Kragten-Heerdink et al., 2018). Omdat uitgaande grensoverschrijdende mensenhandel nauwelijks voorkomt, kan in principe uit worden gegaan van de nationaliteit van slachtoffers om het onderscheid binnenlands-grensoverschrijdend te maken. Buitenlandse slachtoffers zullen namelijk voornamelijk in het buitenland geworven slachtoffers betreffen. Dat wordt ook bevestigd in Kragten-Heerdink et al., 2022.
- 14 Mondelinge informatie politie, d.d. 5 juli 2022.

grond van mensenhandel nam in deze jaren toe.¹⁵ Het ging met name om Nigeriaanse slachtoffers. Zij meldden slachtofferschap van (grensoverschrijdende) seksuele uitbuiting, maar ook van criminele uitbuiting. Daarnaast steeg ook het aantal Nigeriaanse personen dat met onbekende bestemming (MOB) vertrok uit de Nederlandse asielopvang. Deze ontwikkelingen gaven aanleiding tot een data-analyse en literatuuronderzoek van het Expertisecentrum Mensenhandel en Mensensmokkel (EMM).¹⁶ Daaruit blijkt dat bij zo'n 28% van de Nigeriaanse personen die MOB vertrokken uit de asielopvang signalen waren van mensenhandel. Het EMM wijst daarnaast op de complexiteit die achter criminele netwerken vanuit Nigeria schuilgaat. Zo is er vaak sprake van een combinatie van mensensmokkel en mensenhandel en bestaat er ook overlap met drugscriminaliteit. De netwerken strekken tot in Europa en/of maken onderweg gebruik van handlangers. Voor de uitbuiting worden meerdere dwangmiddelen ingezet. Naast (dreiging met) geweld, misleiding en misbruik van een kwetsbare positie, worden slachtoffers vaak gebonden aan een buitenproportionele schuld en wordt druk uitgeoefend met behulp van voodoo priesters en christelijke pastors. Daarnaast oefenen criminele netwerken volgens het EMM ook dwang uit door bedreigingen ten aanzien van kinderen van slachtoffers of tijdens de zwangerschap van het slachtoffer. Ten slotte zijn deze slachtoffers vaak afhankelijk van hun uitbuiters voor informatie over het verkrijgen van verblijfsrecht. Het EMM documenteert meerdere signalen over de afgelopen twintig tot dertig jaar van Nigeriaanse criminele netwerken die inspelen op asiel- en verblijfsbeleid in Nederland en Europa. Vanwege de complexiteit en de kwetsbaarheid van deze groep slachtoffers concludeert het EMM dat het van belang is om de omgang met mogelijke slachtoffers te verbeteren. Ook moet de internationale samenwerking worden versterkt en moet er meer aandacht komen voor criminele uitbuiting in relatie tot drugscriminaliteit binnen de Nigeriaanse netwerken.

Recent onderzoek van het Leger des Heils onderschrijft deze bevindingen.¹⁷ Dit onderzoek wijst op verbanden tussen (internationale) drugshandel en seksuele uitbuiting, waarbij de criminele activiteiten van de Nigeriaanse maffia zich uitstrekken tot in Nederland. Er is te weinig zicht op Nigeriaanse mensenhandel in Nederland. Daarnaast wijst het Leger des Heils op de gebrekkige bescherming die in Nederland aan deze slachtoffers geboden wordt. Bij Nigeriaanse slachtoffers in beeld in Nederland is meestal sprake van een Dublinclaim. Net als veel andere slachtoffers met een herkomst van buiten de Europese Unie (EU) zijn zij in de EU aangekomen in een ander land dan Nederland waardoor de Dublinverordening van toepassing is. Sinds 2019 is de toegang tot vreemdelingrechtelijke bescherming voor buitenlandse slachtoffers met een Dublinclaim ingeperkt. Het huidige beleid leidt ertoe dat Nigeriaanse slachtoffers die in Nederland aangifte willen doen, worden teruggestuurd naar het land waar zij de EU zijn binnengekomen – vaak ook het land waar de uitbuiting heeft plaatsgevonden. Zowel hulpverleningsorganisaties als de Nationaal Rapporteur hebben eerder benadrukt dat veel buitenlandse slachtoffers op deze manier onvoldoende beschermd worden.¹⁸ Het Leger des Heils roept net als het EMM op om de omgang met slachtoffers te verbeteren en om in (internationaal) verband de werkwijze van de Nigeriaanse maffia te onderzoeken. Daarnaast beargumen-

15 Nationaal Rapporteur, 2021 (Slachtoffermonitor mensenhandel 2016-2020), pp. 43-54.

16 EMM, 2022.

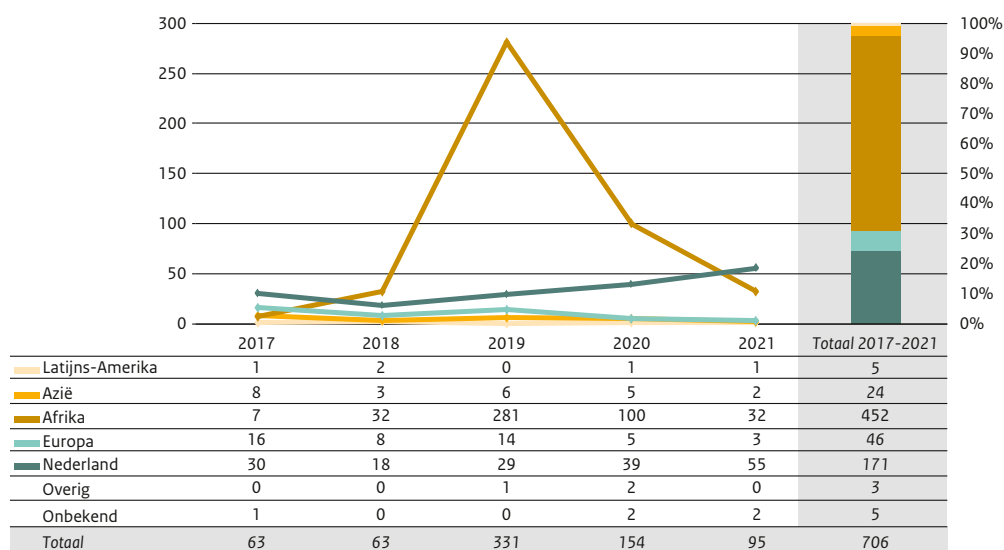
17 Leger des Heils, 2022.

18 Leger des Heils, 2022; Nationaal Rapporteur, 2021 (Slachtoffermonitor mensenhandel 2016-2020).

teert het Leger des Heils dat overdracht van slachtoffers aan Italië opgeschort dient te worden als de opvang van migranten en met name mogelijke slachtoffers van mensenhandel daar onverminderd ondermaats blijft. Momenteel staat de Dublinoverdracht van slachtoffers van mensenhandel vanuit Nederland ter discussie. Volgens de Richtlijn 2004/81/EG van de Raad van de Europese Unie mogen er geen ‘verwijderingsmaatregelen’ worden genomen ten aanzien van buitenlandse slachtoffers van mensenhandel gedurende de bedenktijd.¹⁹ In 2021 is door de rechtbank Den Haag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie hierover een prejudiciële vraag gesteld.²⁰ Recentelijk volgde daarop een conclusie. De Advocaat-Generaal (AG) stelt in zijn advies dat een Dublinoverdracht valt onder het begrip ‘verwijderingsmaatregel’.²¹ Een slachtoffer mag volgens de AG daarom tijdens de bedenktijd niet worden overdragen. Het Hof van Justitie van de Europese Unie doet naar verwachting later dit jaar een uitspraak in deze zaak.

Weinig zicht op criminele uitbuiting

Het zicht op slachtoffers van criminele uitbuiting bij CoMensha blijft beperkt, zoals Figuur 7 laat zien. Een slachtoffer van criminele uitbuiting wordt gedwongen tot het plegen van criminele feiten. Daardoor is de kans groot dat een slachtoffer in eerste instantie als dader van een strafbaar feit wordt gesignaleerd. Dat maakt het in beeld krijgen van slachtoffers van deze vorm van mensenhandel complex. In 2021 zijn 55 Nederlandse slachtoffers van criminele uitbuiting gemeld en daarmee zijn Nederlandse slachtoffers naar verhouding de meest voorkomende groep. Verder daalt het aantal meldingen van slachtoffers van deze vorm van uitbuiting. Dit lijkt te komen door een afname in Afrikaanse slachtoffers met een Dublinclaim, die vaak ook slachtoffer worden van criminele uitbuiting (zie kadertekst ‘Slecht zicht op Nigeriaanse slachtoffers’). De meeste slachtoffers worden uitgebuit in de drugssector.

Figuur 7 Aantal bij CoMensha gemelde slachtoffers van criminele uitbuiting, naar herkomstregio per jaar 2017-2021 (N=706)

Bron: CoMensha-databestanden

19 artikel 6, lid 2.

20 ECLI:NL:RBDHA:2021:727.

21 ECLI:EU:C:2022:434.

Literatuur

- Expertisecentrum Mensenhandel & Mensensmokkel (2022). *Structuur en modus operandi van Nigeriaanse criminele netwerken*. EMM.
- Kragten-Heerdink, S.L.J., Dettmeijer-Vermeulen, C.E., & Korf, D.J. (2018). More than just “pushing and pulling”: Conceptualizing identified human trafficking in the Netherlands. *Crime & Delinquency*, 64(13), 1765–1789. <https://doi.org/10.1177/0011128717728503>
- Kragten-Heerdink, S.L.J., Weijer van de, S.G.A., & Weerman, F.M. (2022). Crossing borders: Does it matter? Differences between (near-) domestic and cross-border sex traffickers, their victims and modus operandi. *European Journal of Criminology*. <https://doi.org/10.1177/14773708221092314>
- Leger des Heils (2022). *In Europa uitgebuit, nergens beschermd: een onderzoek naar de bescherming van slachtoffers van mensenhandel met een Dublinclaim*. Leger des Heils.
- Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen (2020). *Slachtoffermonitor mensenhandel 2015-2019*. Nationaal Rapporteur.
- Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen (2021). *Slachtoffermonitor mensenhandel 2016-2020*. Nationaal Rapporteur.
- Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen (2014). *Mensenhandel in en uit beeld, Cijfermatige rapportage 2008-2012*. Nationaal Rapporteur.
- Van Dijk, J., Cruyff, M., Van der Heijden, P. (2021). *Multiple systems estimation slachtoffers mensenhandel Nederland 2016-2019*. WODC.

De Nationaal Rapporteur rapporteert over de aard en omvang van mensenhandel en seksueel geweld tegen kinderen in Nederland en de effecten van het beleid op deze thema's.

Wie is de Nationaal Rapporteur?

De Nationaal Rapporteur is Conny Rijken. De Nationaal Rapporteur wordt ondersteund door een team van deskundige en bevoegde medewerkers met een multidisciplinaire achtergrond.

Wat doet de Nationaal Rapporteur in de aanpak van mensenhandel en seksueel geweld tegen kinderen?

De Nationaal Rapporteur onderzoekt de aard en omvang van mensenhandel en seksueel geweld tegen kinderen in Nederland en de effecten van het beleid op deze thema's. Met deze kennis adviseert de Nationaal Rapporteur de nationale en lokale overheid, andere bestuursorganen, internationale organisaties en uitvoerende organisaties over hoe zij mensenhandel en seksueel geweld tegen kinderen kunnen voorkomen en bestrijden. In de thematische onderzoeken en regelmatig verschijnende monitors ligt de nadruk op het volgen en verbeteren van de aanpak van mensenhandel en seksueel geweld tegen kinderen.

Postadres

Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Telefoon: 070 370 45 14
www.nationaalrapporteur.nl
@NLRapporteur

Oktober 2022